

Ξαναζωντάνεψε ο Φαλμεράιερ: Μια συγκεκριμένη σχολή σκέψης θέλει να εξαφανίσει το Βυζάντιο από την Ελληνική Ιστορία.

Από τον Παναγιώτη Κωστόπουλο, Ιδιωτικός υπάλληλος.

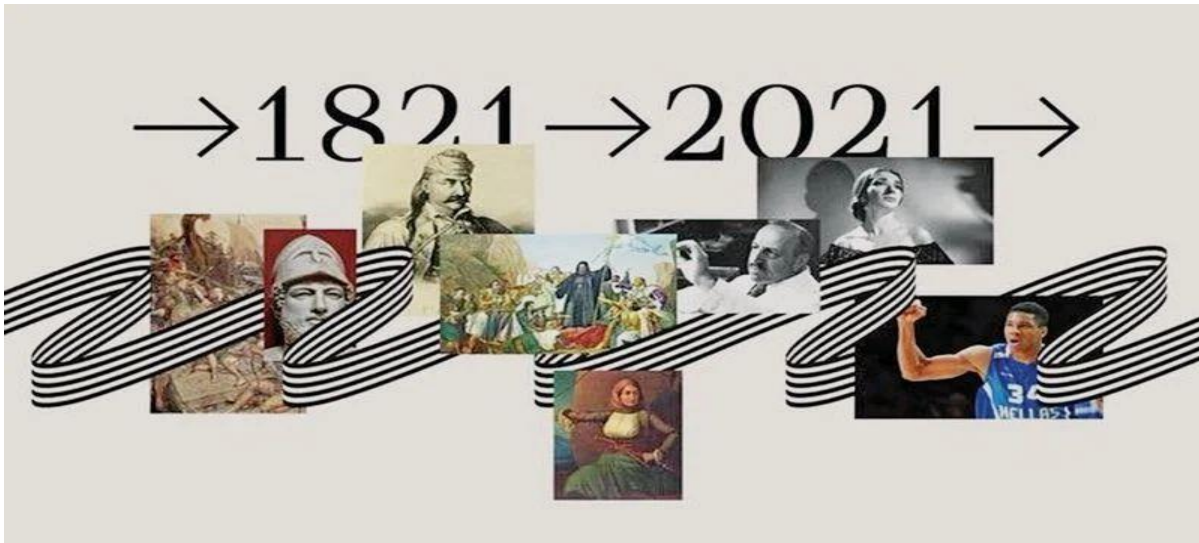
Ξαναζωντάνεψε ο Φαλμεράιερ: Μια συγκεκριμένη σχολή σκέψης θέλει να εξαφανίσει το Βυζάντιο από την Ελληνική Ιστορία

Πρόσφατα είδε το φως της δημοσιότητας μια αφίσα της κρατικής επιτροπής για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση, η οποία δημιούργησε σάλο τόσο για τις απουσίες όσο και για τις παρουσίες προσώπων.

Δεν θα σταθώ στη μεγάλη συζήτηση που γίνεται για την παρουσία του Αντετοκούνμπο στην αφίσα. Θα σταθώ στην παντελή έλλειψη της περιόδου του **Βυζαντίου**, που παγκοσμίως η ιστορική κοινότητα εδώ και χρόνια, έστω διστακτικά, έχει αποκαθάρει από τη ρετινιά του σκοταδισμού, ενώ στην πατρίδα μας οι ιδεοληψίες κάποιων δεν μας αφήνουν να δώσουμε στο Βυζάντιο την πρέπουσα θέση.

Στην αφίσα βλέπουμε ότι από την αρχαιότητα πηγαίνουμε κατευθείαν στο 1821. Το άλμα αυτό δεν είναι τυχαίο. Υπάρχει μια συγκεκριμένη σχολή

σκέψης, η οποία θέλει να εξαφανίσει το Βυζάντιο από την Ελληνική Ιστορία **για δύο λόγους**. Ο πρώτος είναι ο σημαντικός ρόλος της Ορθοδοξίας και το έντονο θρησκευτικό στοιχείο που έχει η βυζαντινή περίοδος και ο δεύτερος λόγος είναι να μην αποδεικνύεται η συνέχεια του Ελληνισμού.

Σε όλους αυτούς έχουν δώσει απάντηση πολλά χρόνια πριν οι ιστορικοί **Ζαμπέλιος και Παπαρρηγόπουλος**, τους οποίους αρκετοί θέλουν να παρουσιάσουν ως ξεπερασμένους από τη σύγχρονη ιστορική επιστήμη. Ο Ζαμπέλιος αρχικά και ο Παπαρρηγόπουλος έπειτα κατάφεραν να συγκροτήσουν το γνωστό τρίσημο ή τριμερές ερμηνευτικό σχήμα, που υπογραμμίζει τον σημαντικό ρόλο κάθε περιόδου στη διαμόρφωση της Ιστορίας, δηλαδή ουσιαστικά της συνέχειας του Ελληνισμού, αρχίζοντας από την κλασική αρχαιότητα, περνώντας από τη βυζαντινή περίοδο (στην οποία βλέπουν τη διαμόρφωση του Νέου Ελληνισμού) και καταλήγοντας στη σύγχρονή τους εποχή.

Σκεπτόμενοι με όρους ιδεολογικοπολιτικούς, **οι δύο ιστορικοί κατάφεραν να παρουσιάσουν ένα συνολικό και αδιαίρετο ιστορικό παρελθόν, για το οποίο ολόκληρο το έθνος θα μπορούσε να υπερηφανεύεται και το οποίο να αποτελεί μια παρακαταθήκη για ένα αίσιο γεωπολιτικό μέλλον του Ελληνισμού**. Δηλαδή, ο σκοπός ήταν διπλός: αφενός, η επιστημονική κατανόηση και, αφετέρου, η ιδεολογική οικειοποίηση κάθε επιμέρους ιστορικής περιόδου ως τμήματος μιας ενιαίας Ιστορίας, που υπολογιζόταν από τις αρχαιότητα έως το 1821.

Από την αφίσα απουσιάζει και η μακεδονική περίοδος. Δεν νομίζω να μη χωρούσε ο Μέγας Αλέξανδρος στο κάδρο, οπότε η απουσία του μας πονηρεύει. Πρέσπες είναι αυτές και η ιστορία της Μακεδονίας δεν βοηθά ώστε να καταπιούμε το ανοσιούργημα.

Ο Ζαμπέλιος και ο Παπαρρηγόπουλος, εκτός από τη βυζαντινή περίοδο, ενέταξαν και την αρχαία μακεδονική στην ιστορία του ελληνικού έθνους. Οι αρχαίοι Μακεδόνες, με τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου, είχαν σημαντική συμβολή στην εξάπλωση του ελληνικού πολιτισμού στην Ανατολή και στον ακόμα μεγαλύτερο εξελληνισμό των Βυζαντινών. Με την ένταξη της αρχαίας μακεδονικής αλλά και της βυζαντινής περιόδου στην Ιστορία του ελληνικού έθνους, οι δύο ιστορικοί δημιούργησαν νέα δεδομένα για τους Έλληνες ιστοριογράφους.

Όσες αφίσες και αν φτιάξει η απονομιμοποιημένη στα μάτια του κόσμου Επιτροπή για το 1821, **η Ιστορία έχει γραφτεί.**

Πηγή : <http://aktines.blogspot.com>.